

DE PRUIMELAARSTRAAT

dereactie.be, 12.03.09, Karlien Vanhooacker

"De vampier van Muizen", dat is de bijnaam die Staf Van Eycken kreeg nadat hij begin de jaren 70 drie jonge vrouwen vermoordde in de buurt van Mechelen en ze met bijtonden achterliet. De lustmoorden staan niet centraal in het boek DE PRUIMELAARSTRAAT van Louis Van Dievel, maar wel de impact ervan op de buurt waarin de moordenaar woonde.

Het Mechelse gezelschap 't ARSENAAL maakte er nu een theaterversie van.

Een grote muur staat centraal in DE PRUIMELAARSTRAAT van 't ARSENAAL. Een stenen wand waar de burens de straat kunnen bekijken en elkaar begluren.

Die muur komt alsmear dichterbij, tot we na de pauze echt binnen kijken bij de bewoners. Drie koppels blijven over uit het boek van Louis Van Dievel.

Zij coveren de gebeurtenissen in de straat. Net als in het boek geeft elk personage zijn versie van wat de straat beroert en linken ze die met hun persoonlijk leven.

De intieme relaties tussen de koppels en tussen de bewoners worden alsmear duidelijker. Ze getuigen terwijl de anderen in de buurt zijn, maar van een echte dialoog is zelden sprake.

STERRENCAST MET MECHELSE ROOTS

Voor DE PRUIMELAARSTRAAT verzamelde Michael De Cock niet alleen een sterrencast, ze hebben allen Mechelse roots wat hun dialect de nodige geloofwaardigheid heeft.

Met acteurs als Jaak Van Assche, Vic De Wachter, Hilde Van haesendonck en Gilda De Bal bevindt hij zich in uitgelezen gezelschap.

DE PRUIMELAARSTRAAT is een knappe weergave van het boek. Het toont hoe een buurt teloorgaat door het moordonderzoek en de geheimen die zo willens nillens worden blootgelegd. Maar het is vooral knap in de manier waarop het de drie koppels en de evolutie in hun relaties schetst.

Kwezel Francine (Gilda De Bal) probeert haar man Marcel (Vic De Wachter) op afstand te houden maar verliest geleidelijk aan helemaal de pedalen.

Hete Simone (Hilde Van Haesendonck) heeft niet te klagen van echtgenoot Albert (Berre) (Jaak Van Assche) maar valt toch hopeloos voor Sooi.

En het degelijk huwelijk van Fons (Tuur De Weert) en Marie (Camilia Blereau) gaat de dieperik in als tijdens het onderzoek geheime kanten van Fons bovenkomen.

COULEUR LOCALE OF UNIVERSELE VOORSTELLING

De vrij klassieke opstelling en de op de jaren 70 geïnspireerde kostuums creëren mee het beeld van een verleden tijd en een Vlaanderen dat geleidelijk aan verdwenen is.

Een Vlaanderen dat in het boek van Van Dievel uitgebreid beschreven wordt. Maar tegelijkertijd zorgt dat er bij momenten voor dat ook de voorstelling qua encenering gedateerd aandoet.

De geluidsband, die bestaat uit flarden muziek, soundscape en speciale effecten op het versterkte stemgeluid van de acteurs, is bij momenten té nadrukkelijk aanwezig, en versterkt dat gevoel. Daardoor overstijgt de encenering niet altijd de anekdotiek van het verhaal.

Enkel in een paar cruciale monologen krijgt DE PRUIMELAARSTRAAT een universele dimensie. Dat is vooral te danken aan sterk spel van klasbakken zoals Gilda De Bal die haast grotesk is als Francine bij wie de zekeringen langzaam doorbranden, Tuur De

Weert wiens schuldbewuste Fons aandoenlijk wanhopig is en Camilia Blereau die het jonge meisje Marie tot leven brengt als ze haar ondertussen half comateuze Fons herinnert aan hun eerste ontmoetingen.

DE PRUIMELAARSTRAAT is zo een degelijke theaterversie van het gelijknamige boek in een vrij traditionele encenering die het vooral moet hebben van het spel van de acteurs.

DE PRUIMELAARSTRAAT eerder op couleur locale en het eigene van de context en verliest soms het universele uit het oog waardoor het niet altijd even gelaagd is.